

[Trøjborg]

være så benhårde i denne sag, at man overhovedet ikke kunne give sig i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Lad mig indlede med at sige til hr. Trøjborg, at til spørgsmålet om, hvad den pågældende lov er, hvordan den fortolkes og vil opleves, skal jeg kun sige, at jeg er bestemt ikke enig med hr. Trøjborg. Jeg mener ikke, at dette lovforslag, vi vil vedtage senere på ugen, på nogen måde kan betegnes som et makværk.

Lad mig dernæst sige, at jeg også mener, at det er således, at politik handler om holdninger i denne sag og i alle andre sager, og somme tider når man altså frem til, at der er holdninger, man ikke kan gå på kompromis med. Jeg skal dertil føje, at det er ikke således, at vi ikke har ønsket at forhandle med Socialdemokratiet. Jeg mener tværtimod, vi har forhandlet længe og meget med Socialdemokratiet, men at det var fra Socialdemokratiets side, at vi oplevede en stejthed og en umulighed i at nå frem til et fælles kompromis.

Endelig skal jeg sige om pensionisterne og spørgsmålet om at bebo sommerhuse, at det vel ikke kan være rimeligt, hvis en eller anden søn eller datter beslutter sig for at hjælpe sine pensionistforældre og derfor flytter ud i sommerhuset sammen med vedkommende og tager sig af dem, opgiver sin egen helårsbolig, at man så i det tilfælde, hvor pensionisten dør, skal være uden bolig. Det er vel ikke det, hr. Trøjborg og Socialdemokratiet ønsker. Det er i hvert fald ikke det, vi ønsker, og også her kan vi så konstatere to helt modstridende menneskesyn. Vi ønsker ikke, at folk i dette land skal være boligløse.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Til den sidste bemærkning fra fru Eva Møller må jeg sige, at det var jo ikke det, ministeren lagde op til. Det er den pris, som De Konservative har måttet betale for at få Fremskridtspartiet med. Det er netop det, der er noget makværk. Det er noget makværk, fordi det ødelægger planlægningen i dette land, således at vi får nogle områder, der udvikler sig til et andet formål, end de oprindeligt var udlagt til.

Når jeg brugte ordet makværk, skyldes det et svar fra miljøministeren, der har oplyst på spørgsmål nr. 22, at dette udtryk, som nu er omtalt i betænkningen, »nært beslægtede«, ikke er et juridisk klart og entydigt begreb, som vi nu indfører i lovgivningen. Det synes vi er utrolig uhensigtsmæssigt, og det synes jeg er noget makværk, som Folketinget burde holde sig fra at gennemføre.

Så det, vi har fået nu, er noget, der ligger milevidt fra det, som regeringen havde forestillet sig i sit oprindelige forslag, og det synes jeg er utrolig dårligt.

Så må jeg måske tilføje, at jeg også synes, det er meget dårligt, at man end ikke har villet overveje den henvendelse, man har fået fra Kommunernes Landsforening, der beder mindeligt om at få en 1-årig revisionsklausul i lovgivningen, således at man kan tage sagen op igen og diskutere den, når man får de praktiske virkninger af loven at se. Jeg tror, det bliver nødvendigt med nogle revisioner af de lovændringer, der nu bliver gennemført i forhold til det oprindelige lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Modsat Socialdemokratiet kan vi i Venstre kun være særdeles tilfredse med det forlig, der her er tale om på planlovens område. Vi viderefører, men udbygger også det princip, som vi hele tiden har haft i planloven, med rammestyring og decentralisering, men vi får nu cementeret, at det er et enstrengt system, det vil sige, at borgerne for fremtiden ved, hvilken myndighed der har kompetencen. Vi får stort set afskaffet dobbeltadministrationen. Der er stadig væk by- og landzoneloven. Her ville vi godt have administrationen helt klart ud til kommunerne, men der er i hvert fald taget skridt i retning af det, og der er frikommuneforsøg, der peger i retning af, at det måske kan blive resultatet.

Men i hvert tilfælde synes jeg, at noget af det vigtigste ved det er, at vi her tager fat i en planlovgivning, der har virket i mange år, og som også har virket godt, men hvor praktikerne efterhånden har fundet frem til, at der er nogle overflødheder, der er noget dobbeltadministration. Det har vi så med dette afskaffet, og det er et udtryk for, at vi også ligesom er kommet et skridt videre i planlægningen. Vi behøver ikke nu at sidde og godkende alverdens ting fra kommuner til amter, fra amter til staten.